

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Lægemiddelkontoret
J.nr.: 2006-13009-330
Sagsbeh.: TBA
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 74 (ad L 50 – Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 15. november 2006

Spørgsmål 74:

"Vil ministeren tage initiativ til at ændre reglerne om tilskudspriser i sundhedsloven og bagatelgrænser i substitutionsreglerne, således at der som hovedregel skal være betydelige prisforskelle, før patienten udsættes for et medicinskift?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at jeg ikke har aktuelle planer om at foretage yderligere ændring af reglerne i sundhedsloven. Jeg har desuden ikke planer om at anmode Lægemiddelstyrelsen om at ændre substitutionsreglerne i styrelsens bekendtgørelse om recepter.

Det er i den forbindelse vigtigt for mig at understrege, at kopipræparater er ligeværdige præparater til originalpræparater for langt de fleste personer. For disse personer adskiller kopilægemidler sig først og fremmest fra originalpræparatet ved at have forskellige navne, pakninger og lavere priser. Der er imidlertid en væsentlig informationsopgave forbundet med at forklare patienterne, at der er tale om ligeværdige lægemidler. Det er apotekerne, som jo er dem, der er i direkte kontakt med patienterne, som skal sikre at denne opgave varetages bedst muligt.

Som det fremgår af min besvarelse af 10. november 2006 af en henvendelse fra Danmarks Apotekerforening, som jeg har oversendt til Folketingets Sundhedsudvalg s.d. i forbindelse med min besvarelse af spørgsmål nr. 1, vælger mange medicinbrugere ikke at substituere til det billigste lægemiddel, hvis der ikke er stor prisforskel mellem det billigste lægemiddel og det ordinerede lægemiddel. En opgørelse foretaget af Lægemiddelstyrelsen for første halvår af 2006 viser, at i 66 pct. af alle lægemiddelekspeditioner, hvor lægen har ordineret et B-produkt, vælger medicinbrugeren også at købe dette produkt, selvom det ikke er det billigste alternativ, 7 pct. vælger et andet B-produkt, og 27 pct. vælger i stedet at skifte til det billigste produkt. Dette bekræfter min formodning om, at medicinbrugere generelt ikke oplever en marginal merudgift som en forhindring for at forblive i behandling med et specifikt præparat, hvis de har præferencer herfor.